

4. nedeľa po Svätej Trojici - O tom ako príklady prit'ahujú

Mt 23, 1-5

Vtedy Ježiš povedal zástupom a svojim učeníkom: Na Mojžišovú stolicu zasadli zákonníci a farizeji. Robte teda a zachovávajúte všetko, čo vám hovoria, ale podľa ich skutkov nekonajte. Lebo oni len hovoria, ale nerobia. Zväzujú ťažké bremená, ktoré nemožno uniesť, a kladú ich ľuďom na plecia, ale sami nechcú nimi ani prstom pohnúť.

Milí bratia a sestry! Aj keď na svete nič nie je absolútne dobré alebo absolútne zlé, občas sa stáva, že sa na hodnotení vzáčne zhodne väčšina ľudí – koalícia aj opozícia, mladí aj starí, konzervatívci aj liberáli. Takou všeobecne kritizovanou oblasťou v mnohých krajinách je napr. **oblasť zdravotníctva**.

Lekári sa sťažujú na nedostatok reforiem, na zlé preplácanie výkonov poisťovňami, sestry na nedodržiavanie zákona, poisťovňa na nedobrá politiku štátu. A my ostatní, ktorí nerozumieme širším súvislostiam a zákulisným hrám, sťažujeme sa na chaos a máme pocit, že dopláca na to najmä obyčajný občan.

Ďalšia oblasť, ktorá je dnes s obľubou na titulkoch denníkov je cirkev – jej financovanie a hlavne jej predstavitelia. Teraz počas volieb biskupa sme si všeličo prečítali na kandidátov a kritika voči jednému, či druhému sa pritvrdila.

Malo by však byť zásadou, že právo kritizovať napr. intrigy má ten, kto sám sa do nich nezapája. Že kritizovať podvody má právo len ten, kto sám podvody nerobí. Inak sa môže rýchlo stať, že z kritika sa stane kritizovaný.

Ani v Ježišovej dobe to nebolo iné. Bola stránka predstavených... a skupina rebelov. Ľudia čakali a boli zvedaví na ktorú stranu sa Ježiš pridá. On, ktorý žije čistým životom a jeho slová sa kryjú s jeho činmi by mal právo na kritiku a nemusel by nenechať kameňa na kameni.

Čítali sme slová Ježišovej kritiky na adresu duchovných vodcov. Ježiš kritikou nešetril. Jeho slová však nie sú slovami rebela. Ježiš stojí nad jednou aj nad druhou skupinou. Pravdivo vystihuje stav predstavených vo vtedajšej „cirkvi“, ale nezhadzuje ich z ich pozícií. Nesnaží sa znegovať všetko zo života predstaviteľov. **Ide k jadru veci.** Hovorí, že problém nie je v predkladaných pravidlách. **Povedal, že slová, ktoré vyučujú sú dobré, ale ich životný príklad zlyháva, pretože podľa tých slov nežijú.**

A týmto otočil zrkadlo na všetkých - vyslovil požiadavku pre jednu aj druhú skupinu. Božie prikázania majú zachovať bežní ľudia, ale aj tí, ktorí sú na popredných pozíciách.

Asi každý by sme vedeli niečo vytriahnuť na svoje authority – deti na rodičov, zamestnanci na svojich nadriadených v práci, cirkevníci na svojich farárov a farári na svojich seniorov, či biskupov.

Ale Ježiš hovorí: skôr, ako sa vyberieš kritizovať svojich predstaviteľov, je potrebné zamiesť si pred vlastným prahom a spýtať sa: **ako vyzerá môj život.** Keď sa ako dieťa chystáš kritizovať svojich rodičov za ich nesplnené sľuby, pouvažuj, či si ty všetky svoje sľuby splnil?

Keď sa chystám kritizovať politických predstaviteľov za podvody a korupciu, na čo máme samozrejme právo, pouvažujme nad svojimi drobnými podvodmi, ktorých je tiež neúrekom.

Keď sa chystáme kritizovať svojich cirkevných predstaviteľov za to, že nie sú dobrým vzorom pre veriacich, pouvažujme nad tým, akým vzorom som ja pre svoje deti, vnúčatá a svoje okolie.

Nie sú tieto Ježišove slová aj o mne? Možno hovorím svojim deťom správne veci, podľa tých slov by mohli žiť, ale bolo by pre nich užitočné, ak by žili podľa môjho príkladu?

Staré latinské príslovie hovorí, že slová motivujú, ale príklady priťahujú. Možno tých, ktorí sú nám zverení motivujeme a slovami vedieme správne, ale kam ich ťahajú naše skutky, náš životný príklad?

Mali by sme prosiť Pána Ježiša: ***pomôž mi, aby som dokázal vidieť a rozprávať nielen o chybách druhých, ale aby som videl v pravom svetle aj svoje hriechy, svoj život; pomôž mi, aby som vedel tieto chyby priznať a dokázal o týchto chybách s Tebou, Bože, rozprávať.***

Amen!

David Bázlik